

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2795/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца „MERCATOR S“ д.о.о. са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1156/18 од 24.04.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1156/18 од 24.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1156/18 од 24.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 400/16 од 24.02.2018. године, која је исправљена решењима истог суда од 09.10.2017. године и 18.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор извршног дужника АА из ..., па је решење о платном налогу Пл 481/2014 од 08.09.2014. године Основног суда у Новом Саду стављено ван снаге и тужбени захтев, којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 23.973,02 динара, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1156/18 од 24.04.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и потребе разматрања правних питања од општег интереса.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду висину тужичевог потраживања које износи 23.973,02 динара, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, на основу члана 413. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, на основу члана 165. Закона о парничном поступку у вези са чланом 153. став 1. истог Закона, јер одговор на ревизију није био потребан.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**